

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Piovarsyho a sudcov JUDr. Emila Bdžocha a JUDr. Viliama Dohňanského v trestnej veci obvineného **L. B. a spol.** pre obzvlášť závažný zločin úkladnej vraždy podľa § 144 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 141 písm. a/ Tr. zák. v štádiu prípravy podľa § 13 ods. 1 Tr. zák. a iné o sťažnostiach prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky a obvinených **L. B., J. B., V. R., R. Š. a F. N.** proti uzneseniu sudcu pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu Pezinok, pracovisko Banská Bystrica, z 2. marca 2012, sp. zn. Tp 30/2011, na neverejnom zasadnutí 13. marca 2012 rozhodol

t a k t o :

I. Podľa § 194 ods. 1 písm. a/ Tr. por. napadnuté uznesenie **s a z r u š u j e** vo výroku v bode I.

Podľa § 76 ods. 3 Tr. por. u obvinených

L. B., nar. X. v B., trvale bytom B., t. č. V Ústave na výkon väzby v Ilave,

J. B., nar. X. v B., trvale bytom B., t. č. v Ústave na výkon väzby v Ilave,

V. R., nar. X. v B., trvale bytom B., t. č. v Ústave na výkon väzby v Nitre,

R. Š., nar. X. v B., trvale bytom B., t. č. v Ústave na výkon väzby v Prešove,

F. N., nar. X. v B., trvale bytom B., t. č. v Ústave na výkon väzby v Leopoldove

sa lehota trvania väzby **p r e d l ž u j e do 24. júna 2012.**

II. Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosti obvinených L. B., J. B., V. R., R. Š. a F. N. voči výroku v bode I. napadnutého uznesenia **sa zamietajú.**

III. Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť obvineného V. R. voči výroku v bode II. napadnutého uznesenia **sa zamietajú.**

O d ô v o d n e n i e

Sudca pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica (ďalej len sudca), uznesením z 2. marca 2011, sp. zn. Tp 30/2011, v bode I. predĺžil podľa § 76 ods. 3 Tr. por. lehotu trvania väzby u obvinených L. B., J. B., V. R., R. Š. a F. N. do 24. apríla 2012 a v bode II. podľa § 79 ods. 3 Tr. por. žiadosť obvineného V. R. o prepustenie z väzby na slobodu zamietol.

Proti tomuto uzneseniu vo výroku v bode I. včas podali sťažnosti prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len prokurátor) a obvinení L. B., J. B., V. R., R. Š. a F. N. a obvinený V. R. aj voči výroku v bode II.

V písomnom odôvodnení sťažnosti prokurátor uviedol, že od posledného predĺženia lehoty trvania väzby obvinených do 24. marca 2012 (uznesením sudcu pre prípravné konanie z 10. októbra 2011, sp. zn. Tp 30/2011, v spojení s uznesením najvyššieho súdu z 13. októbra 2011, sp. zn. 6 Tost 33/2011) v posudzovanej veci došlo k vznieseniu obvinenia pre ďalšie dva skutky a tým oproti ostatnému návrhu na predĺženie lehoty trvania väzby došlo aj k zmene rozsahu dokazovania, pretože bolo potrebné vykonať vo veci aj ďalšie dôkazy, čo malo vplyv na dĺžku tohto procesu.

So zreteľom na počet obvinených a skutkov vyslovil názor, že vyšetrovateľ vykonával vyšetrovacie úkony priebežne, pretože v súlade s obvyklým vyšetrovacím postupom vypočul najskôr obvinených, potom poškodených a následne svedkov a súbežne bolo vykonávané aj znalecké dokazovanie pričom poukázal na to, že z predloženého dodatku k vyšetrovacieho spisu vyplýva, že vyšetrovateľ vykonal vyšetrovacie úkony v naplánovaných lehotách. Zdôraznil, že s činnosťou vyšetrovateľa okrem samotného dokazovania priamo súvisí aj príprava jednotlivých úkonov, štúdium znaleckých posudkov a hodnotenie jednotlivých dôkazov a v neposlednom rade aj žurnalizácia rozsiahleho spisového materiálu

a vyhotovovanie jeho fotokópií pre potreby rozhodovania súdov o žiadostiach obvinených o prepustenie z väzby na slobodu alebo žiadostiach prokurátora o predĺženie lehoty trvania väzby.

Z týchto dôvodov tvrdenie sudcu, že väčšinu úkonov prípravného konania bolo možné vykonať skôr považuje za vytrhnuté z kontextu. Podotkol, že väčšina procesných úkonov uvedených v ostatnom návrhu na predĺženie lehoty trvania väzby už vykonaná bola a hodnotenie sudcu pre prípravné konanie týkajúce sa poradia vykonávania procesných úkonov a taktiky vyšetrovania v prípravnom konaní so zreteľom na zákonnú povinnosť prokurátora vykonávať dozor nad vyšetrovaním označil za neštandardné.

Pokiaľ ide o konfrontáciu týkajúcej sa poškodenia novostavby rodinného domu v D., ktorá bola nariadená až po vyhodnotení dôkaznej situácie existujúcej vo veci a súbežne vykonávaných operatívnych úkonov uviedol, že opoznávacou osobou bude chránený svedok a termín konfrontácie bolo možné určiť po dohode s odborom ochranných služieb. Poznamenal, že obvinený P. B. požiadal o konanie o dohodu o vine a treste. Pretože v závere vyšetrovania výpovede tohto obvineného boli vyhodnotené v súhrne s ostatnými dôkazmi a ku skutkom, ktoré mal spáchať boli podstatné dôkazy už vykonané, obvinený P. B. bude vylúčený na samostatné konanie na konanie o dohodu o vine a treste. Po vylúčení sa jeho procesné postavenie zmení a bude vypočutý ako svedok.

Poukázal na to, že žiadosť o poskytnutie právnej pomoci z Ukrajiny bola prostredníctvom medzinárodného odboru Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky zaslaná 7. októbra 2011 a jej výsledky (výsluchy dvoch poškodených) boli prokurátorovi doručené 1. februára 2012. Následne boli dané prekladateľovi a prokurátorovi s prekladom doručené 17. februára 2012. Realizácia právnej pomoci s týmto štátom bola z časového hľadiska vykonaná ako v iných trestných veciach a rozhodne nemožno vysloviť záver o nečinnosti orgánov činných v trestnom konaní. Žiadosť o urgenciu bola medzinárodnému odboru generálnej prokuratúry zaslaná 27. januára 2012, ale v tom čase bolo už dožiadanie vybavené.

Upozornil, že z prekladu výsluchov poškodených z Ukrajiny je zrejmé, že sa s obsahom procesného spisu chcú oboznámiť, a preto žiadajú byť upovedomení

o termíne vykonania tohto procesného úkonu. Z dôvodu, že poškodený M. H. má administratívny zákaz vstupu na územie Slovenskej republiky do 29. augusta 2015, aby neboli porušené jeho práva, bude mu umožnené preštudovať vyšetrovací spis na hraničnom priechode medzi Slovenskou republikou a Ukrajinou. Termín tohto procesného úkonu sa bude zasielať prostredníctvom dožiadania o právnu pomoc a ukrajinská strana musí byť o tomto úkone upovedomená tridsať dní vopred.

Vo svetle týchto skutočností podľa jeho názoru sudca pre prípravné konanie rozhodol nesprávne, keď lehotu trvania väzby obvinených nepredĺžil v súlade s podaným návrhom teda o tri mesiace do 24. júna 2012, ale len o jeden mesiac t. j. do 24. marca 2012. V takto predĺženej lehote väzby nie je možné vykonať všetky dôkazy potrebné na zistenie skutkového stavu veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutom na rozhodnutie.

Predĺženie lehoty trvania väzby o jeden mesiac označil za neprimerane krátke navyše aj preto, že prokurátor by v zmysle § 76 ods. 2, ods. 4 Tr. por. bol povinný podať obžalobu do 22. marca 2012, čo so zreteľom na rozsah procesných úkonov, ktoré je potrebné vo veci ešte vykonať, nie je reálne. Zdôraznil, že právo preštudovať procesný spis majú dvanásť obvinení, ich obhajcovia, deväť poškodených, ktorí o termíne preštudovania žiadajú byť upovedomení a dvaja splnomocnenci poškodených. Trestný poriadok lehotu na preštudovanie výsledkov vyšetrovania neurčuje, pretože v § 208 ods. 1 Tr. por. len uvádza „v primeranej lehote“. Pre zachovanie práv obvinených a poškodených je pritom zrejmé, že presnú lehotu potrebnú na preštudovanie nie je možné odhadnúť a rovnako tak so zreteľom na rozsah vyšetrovania je potrebný istý čas aj na vyhotovenie obžaloby.

So zreteľom na tieto skutočnosti ako i to, že aj v súčasnom štádiu trestného stíhania materiálne ako i formálne podmienky väzby u obvinených trvajú nezmenene na záver sťažnosti navrhol, aby najvyšší súd napadnuté uznesenie zrušil a sám vo veci rozhodol tak, že lehotu trvania väzby obvineným L. B., J. B., V. R., R. Š. a F. N. predĺži v súlade s jeho návrhom do 24. júna 2012.

Obvinení L. B., J. B., V. R., R. Š. a F. N. podané sťažnosti bližšie neodôvodnili.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na podklade podaných sťažností preskúmal v rozsahu § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým mohli

sťažovatelia podať sťažnosť a konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia a zistil, že sťažnosť prokurátora voči výroku v bode I. napadnutého uznesenia je dôvodná a sťažnosti obvinených voči výroku v bode I. dôvodné nie sú a dôvodná nie je ani sťažnosť obvineného V. R. voči výroku v bode II. napadnutého uznesenia.

Podľa § 76 ods. 1 Tr. por. väzba v rámci základnej alebo predĺženej lehoty väzby v prípravnom konaní a väzba v konaní pred súdom môže trvať len nevyhnutný čas.

Podľa § 76 ods. 2 Tr. por. lehota väzby v prípravnom konaní je sedem mesiacov; prokurátor je povinný prepustiť obvineného na slobodu najneskôr v posledný deň tejto lehoty, ak nepodá najmenej dvadsať pracovných dní pred jej uplynutím obžalobu, návrh na schválenie dohody o vine a treste alebo sudcovi pre prípravné konanie návrh na predĺženie tejto lehoty.

Podľa § 76 ods. 3 Tr. por. súd alebo sudca pre prípravné konanie rozhodne o väzbe alebo o návrhu prokurátora na predĺženie lehoty väzba v prípravnom konaní tak, aby v prípade podanie sťažnosti proti rozhodnutiu mohol byť spis predložený nadriadenému súdu najneskôr päť pracovných dní pred uplynutím lehoty, ktorá by bola lehotou väzby v prípravnom konaní alebo pred uplynutím lehoty väzby v prípravnom konaní; nadriadený súd rozhodne do uplynutia lehoty, ktorá by bola lehotou väzby v prípravnom konaní alebo lehoty, ktorá sa má predĺžiť, inak predseda senátu nadriadeného súdu prepustí obvineného z väzby na slobodu písomným príkazom, ktorý musí byť primerane odôvodnený. Predĺžiť lehotu väzby možno len vtedy, ak návrh podľa odseku 2 bol podaný včas a ak nebolo možné pre obťažnosť veci alebo z iných závažných dôvodov trestné stíhanie skončiť a prepustením obvineného na slobodu hrozí, že bude zmarené alebo podstatne sťažené dosiahnutie účelu trestného konania. Predĺženie lehoty väzby môže trvať až sedem mesiacov, lehota väzby v prípravnom konaní však nesmie presiahnuť dĺžku podľa odseku 7.

Podľa § 76 ods. 6 Tr. por. celková lehota väzby v prípravnom konaní spolu s väzbou v konaní pred súdom nesmie presiahnuť

- a) dvanásť mesiacov, ak je vedené trestné stíhanie pre prečin,
- b) tridsaťšesť mesiacov, ak je vedené trestné stíhanie pre zločin,
- c) štyridsaťosem mesiacov, ak je vedené trestné stíhanie pre obzvlášť závažný zločin.

Podľa § 76 ods. 7 z lehoty uvedenej v odseku 6 prípadne na prípravné konanie najviac

- a) sedem mesiacov ak je vedené trestné stíhanie pre prečin,
- b) devätnásť mesiacov, ak je vedené trestné stíhanie pre zločin,
- c) dvadsaťpäť mesiacov, ak je vedené trestné stíhanie pre obzvlášť závažný zločin.

Podľa § 76a Tr. por. ak sa vedie trestné stíhanie pre obzvlášť závažný zločin, za ktorý možno uložiť trest odňatia slobody na 25 rokov alebo trest odňatia slobody na doživotie, ktoré nebolo možné pre obťažnosť veci alebo z iných závažných dôvodov skončiť do uplynutia celkovej lehoty väzby v trestnom konaní a prepustením obvineného na slobodu hrozí, že bude zmarené alebo podstatne sťažené dosiahnutie účelu trestného konania, môže súd rozhodnúť o predĺžení celkovej lehoty väzby v trestnom konaní na nevyhnutnú dobu, a to aj opakovane. Celková lehota väzby v trestnom konaní spolu s jej predĺžením podľa predchádzajúcej vety však nesmie presiahnuť šesťdesiat mesiacov.

Podľa § 79 ods. 1 Tr. por. ak pominie dôvod väzby dôvod na jej ďalšie trvanie alebo uplynie lehota uvedená v § 76 ods. 6 alebo 7 alebo § 78, musí byť obvinený ihneď prepustený na slobodu. V prípravnom konaní o tom rozhodne prokurátor.

Podľa § 79 ods. 2 Tr. por. policajt, prokurátor, sudca pre prípravné konanie a súd sú povinní skúmať v každom období trestného stíhania, či dôvody väzby trvajú, alebo či sa zmenili. Sudca pre prípravné konanie tak koná iba pri rozhodovaní o návrhu prokurátora na predĺženie lehoty väzby alebo o zmene dôvodov väzby a pri rozhodovaní o žiadosti obvineného o prepustenie z väzby podľa odseku 3.

Podľa ustálenej súdnej praxe všeobecných súdov, Ústavného súdu Slovenskej republiky US 116/2011) ako aj rozhodnutí ESLP (Tomasi c Francúzsko z 27. augusta 1992, Abdoella c Holandsko z 25. novembra 1992, Toth c Rakúsko z 12. decembra 1991), skutočnosť, že existujú dôvody väzby po celú dobu jej trvania sama osebe nestačí pre záver, že obvinený bude súdený v primeranej lehote, ak väzba trvala neprimerane dlho. Primeranosť lehoty väzby sa tu posudzuje podľa rovnakých kritérií, ako primeranosť lehoty konania podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, t. j. podľa povahy veci, správania strán a správania orgánu štátu. Primeranosť lehoty väzby sa posudzuje potom prísnejšie ako v prípade čl. 6 ods. 1 dohovoru

a vyžaduje sa, aby vnútroštátne orgány postupovali vo väzobných veciach s „osobitným urýchlením“.

Skôr uvedená požiadavka postupu s osobitným urýchlením bola premietnutá do ustanovenia § 2 ods. 6 Tr. por., podľa ktorého orgány činné v trestnom konaní a súdy sú povinné väzobné veci vybavovať prednostne a urýchlene.

Z uvedeného vyplýva, že pre kladné rozhodnutie o návrhu prokurátora na predĺženie lehoty trvania väzby je potrebné, aby aj v tomto štádiu trestného stíhania boli splnené zákonom ustanovené podmienky týkajúce sa dĺžky trvania väzby, včasnosti podania návrhu prokurátora na jej predĺženie alebo včasnosti podania obžaloby alebo návrhu na schválenie dohody o vine a treste ako aj samotné podmienky predĺženia lehoty trvania väzby. Zároveň je nevyhnutné pretrvávanie materiálnych ako aj formálnych podmienok väzby.

Z obsahu predloženého procesného spisu vyplýva, že obvinení L. B., J. B., V. R., R. Š. a F. N. boli do väzby vzatí uznesením sudcu z 27. marca 2011, sp. zn. Tp 30/2011, v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 1. apríla 2011, sp. zn. 5 Tost 10/2011, z dôvodov uvedených v § 71 ods. 1 písm. b/, písm. c/ Tr. por. s tým, že lehota väzby obvineným začala plynúť 24. marca 2011.

Lehota trvania väzby bola obvineným predĺžená uznesením sudcu z 10. októbra 2011, sp. zn. Tp 30/2011, v spojení s uznesením najvyššieho súdu z 13. októbra 2011, sp. zn. 6 Tost 33/2011 do 24. marca 2012 s tým, že dôvody väzby u obvinených trvajú nezmenene aj naďalej.

Na podklade uznesení vyšetrovateľov, na ktoré sudca v napadnutom uznesení podrobne poukázal boli v priebehu trestného stíhania L. B., J. B., V. R., R. Š. a F. N. postupne vznesené obvinenia pre rôzne úmyselné trestné činy, ktoré mali obvinení spáchať na v nich uvedenom skutkovom základe.

Obvinenia boli jednotlivým obvineným vznesené nasledovne.

L. B. pre zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák., pre zločin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, ods. 2 písm. a/,

ods. 4 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 141 písm. a/ Tr. zák., obzvlášť závažný zločin úkladnej vraždy podľa § 144 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 141 písm. a/ Tr. zák., v štádiu prípravy podľa § 13 ods. 1 Tr. zák.

F. N. pre zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák., pre zločin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, ods. 2 písm. a/, ods. 4 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 141 písm. a/ Tr. zák., pre obzvlášť závažný zločin úkladnej vraždy podľa § 144 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 141 písm. a/ Tr. zák. v štádiu prípravy podľa § 13 ods. 1 Tr. zák. a pre obzvlášť závažný zločin obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, ods. 2 písm. a/, ods. 4 písm. c/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a/ Tr. zák. a § 141 písm. a/ Tr. zák.

R. Š. pre zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák., pre zločin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, ods. 2 písm. a/, ods. 4 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 141 písm. a/ Tr. zák. a pre obzvlášť závažný zločin úkladnej vraždy podľa § 144 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 141 písm. a/ Tr. zák. v štádiu prípravy podľa § 13 ods. 1 Tr. zák. a pre obzvlášť závažný zločin obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, ods. 2 písm. a/, ods. 4 písm. c/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a/ Tr. zák. a § 141 písm. a/ Tr. zák.

V. R. pre zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák., obzvlášť závažný zločin vydieračského únosu podľa § 186 ods. 1, ods. 2 písm. b/, ods. 3 písm. a/, ods. 4 písm. c/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a/ Tr. zák. a § 141 písm. a/ Tr. zák. v časti dokonaný a v časti v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák., pre obzvlášť závažný zločin úkladnej vraždy podľa § 144 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 141 písm. a/ Tr. zák. v štádiu prípravy podľa § 13 ods. 1 Tr. zák.

J. B. pre zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák., pre obzvlášť závažný zločin úkladnej vraždy podľa § 144 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 141 písm. a/ Tr. zák. v štádiu prípravy podľa § 13 ods. 1 Tr. zák. a pre zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 2, ods. 5 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na § 141 písm. a/ Tr. zák.

Z doposiaľ vykonaného dokazovania, najmä z výpovedí M. R., P. B., R. G., J. P., K. S. aj v súčasnom štádiu trestného stíhania vyplýva, že skutky, pre ktoré boli začaté trestné stíhania boli spáchané, majú znaky trestných činov a sú dôvody na podozrenie, že tieto spáchali obvinení spôsobom uvedeným v uzneseniach o vznesení obvinení a tým je splnená materiálna podmienka väzby.

Rovnako v súčasnom štádiu trestného stíhania i naďalej u všetkých obvinených pretrvávajú formálne podmienky väzby. Z obsahu doteraz vykonaných dôkazov vyplýva, že skupina označovaná ako „S.“ mala existovať v konkrétnej štruktúre s hierarchickým rozdelením jej členov z hľadiska postavenia a vplyvu v skupine s prísnyimi pravidlami subordinácie, poslušnosti a tiež aj s prísnyimi pravidlami správania sa vo vzťahu k orgánom činným v trestnom konaní. Súčasťou týchto pravidiel je aj prísny zákaz vypovedať o skutočnostiach významných pre trestné stíhanie (vynucovaný rôznymi spôsobmi psychického a fyzického násillia) ako aj využívanie rôznych prostriedkov na vzájomné ovplyvňovanie ako aj ovplyvňovanie svedkov, poškodených a podobne. Obvinení sú trestne stíhaní pre rôzne úmyselné trestné činy vrátane prípravy obzvlášť závažného zločinu a obzvlášť závažný zločin, a preto so zreteľom na skôr uvedené pretrvávajú dôvodná obava zo správania sa obvinených spôsobom uvedeným v § 71 ods. 1 písm. b/ Tr. por. teda, že na slobode budú pôsobiť na svedkov, poškodených alebo navzájom na seba alebo budú iným spôsobom mariť objasňovanie skutočností závažných pre trestné stíhanie (vrátane pôsobenia na rodinných príslušníkov tých osôb, ktoré vypovedali v neprospech obvinených) v snahe vyhnúť sa trestnému stíhaniu alebo jeho dôsledky minimalizovať. So zreteľom na povahu trestnej činnosti, ktorú mali obvinení spáchať a tresty, ktorých uloženie obvineným v prípade uznania ich viny hrozia na týchto záveroch nič nemení ani skutočnosť, že väčšina dôkazov už vykonaná bola. Navyše treba zdôrazniť, že z obsahu spisového materiálu vyplýva, že boli zachytené v Ústave na výkon väzby Leopoldov motáky, z obsahu ktorých sú zrejme kolúzne aktivity smerujúce k ovplyvňovaniu dokazovania v prospech obvinených.

Z doposiaľ vykonaného dokazovania je zrejmé, že obvinení mali skutky spáchať z rôznych pohnútok (na príkaz vyššie postavených členov skupiny, na objednávku iných osôb, z dôvodu umlčania nepohodlného svedka, z dôvodu účasti v zločineckej skupine, ktorej mali byť členmi) a z trestnej činnosti mali mať finančné prostriedky, a preto i v súčasnom štádiu trestného stíhania pretrvávajú dôvodná obava z konania uvedeného v § 71 ods. 1 písm. c/

Tr. por. teda, že v páchaní trestnej činnosti budú v prípade ich prepustenia z väzby na slobodu pokračovať alebo vykonajú trestný čin ktorého spáchanie pripravovali.

V tomto smere najvyšší súd odkazuje aj na skôr vydané väzobné rozhodnutia.

Pokiaľ ide splnenie zákonných podmienok na predĺženie lehoty trvania väzby obvinených, ktoré sú uvedené v § 76 ods. 3 Tr. por. je potrebné konštatovať, že aj keď väčšina dôkazov uvedených v návrhu prokurátora na predĺženie lehoty trvania väzby v čase rozhodnutia najvyššieho súdu už vykonaná bola, so zreteľom na účel tohto ustanovenia a štádium trestného stíhania to nebráni jeho opätovnej aplikácii. Nemožno prehliadnuť, že od posledného predĺženia lehoty trvania väzby boli vo veci vznesené ďalšie dve obvinenia pre obzvlášť závažný zločin a zločin a vo veci je potrebné v súlade s príslušnými ustanoveniami Trestného poriadku vykonať nevyhnutné procesné úkony, ktorými sú v posudzovanom prípade preštudovanie spisu dvanástimi obvinenými, ich obhajcami, deviatimi poškodenými, ktorí o termíne preštudovania žiadajú byť upovedomení a dvomi splnomocnencami poškodených. Zároveň je potrebné vykonať preštudovanie vyšetrovacieho spisu na hraničnom priechode medzi Slovenskou republikou a Ukrajinou so zachovaním tridsaťdňovej lehoty, na ktorú poukázal prokurátor v podanom návrhu. Z dôvodu, že zákon v ustanovení § 208 ods. 1 Tr. por. lehotu na vykonanie týchto úkonov presne neurčuje a len uvádza pojem „primeraná lehota“ nie je možné určiť (a vzhľadom na povahu týchto úkonov to nie je ani presne možné) presnú lehotu na vykonanie týchto úkonov. Väzba obvinených so zreteľom na skôr uvedené netrvá neprimerane dlho, trvá len nevyhnutý čas a orgány prípravného konania postupujú vo veci prednostne a urýchlene.

Vychádzajúc z týchto skutočností najvyšší súd dospel k názoru, že sudca pre prípravné konanie v danom prípade pochybil, keď na jednej strane síce dospel k správne záveru, že zákonné podmienky na predĺženie lehoty trvania väzby boli splnené, na druhej strane však túto lehotu napriek množstvu zostávajúcich procesných úkonov, na ktoré dostatočne neprihliadol predĺžil len o jeden mesiac, teda len do 24. apríla 2012. Predĺženie lehoty trvania väzby obvineným do uvedeného dátumu je chybné navyše aj z dôvodu, že v súlade s ustanovením § 76 ods. 2 Tr. por. by prokurátor musel obžalobu vyhotoviť a podať najneskôr do 22. marca 2012, čo s ohľadom na úkony, ktoré jej podaniu musia zo zákona predchádzať nie je možné reálne stihnúť.

Na podklade týchto úvah a zohľadňujúc obťažnosť posudzovanej veci (počet skutkov ktoré mali obvinení spáchať, povaha a závažnosť trestných činov, ktorých sa mali dopustiť, vysoký počet obvinených, obhajcov, poškodených, a rozsiahlosť spisového materiálu) najvyšší súd dospel k záveru, že primeranou na vykonanie všetkých nevyhnutných procesných úkonov bude lehota do 24. júna 2012.

So zreteľom na skutočnosti, na ktoré poukázal najvyšší súd vo vzťahu k pretrvávajúcim materiálnym a formálnym podmienkam väzby týkajúcich sa všetkých obvinených, najvyšší súd dospel k záveru, že tieto z rovnakých dôvodov trvajú nezmenene naďalej aj u obvineného V. R., a preto jeho sťažnosť voči výroku v bode II. napadnutého uzneseniu zamietol ako nedôvodnú.

Žiadosť o predĺženie lehoty trvania väzby podal prokurátor včas, lehota trvania väzby uvedená v § 76 ods. 7 Tr. por. u obvinených prekročená nebola a boli splnené všetky zákonné podmienky pre postup podľa § 76 ods. 3 Tr. por. Z týchto dôvodov ako aj na podklade skôr uvedených úvah Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol spôsobom uvedeným v enunciiate tohto uznesenia.

Najvyšší súd na záver zdôrazňuje, že napriek predĺženiu lehoty trvania väzby do 24. júna 2012 bude povinnosťou orgánov činných v trestnom konaní vybaviť vec, čo najrýchlejšie, teda aj pred uplynutím predĺženej lehoty.

Zároveň najvyšší súd pripomína, že rozhodnutie o väzbe nie je rozhodnutím o vine.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 13. marca 2012

JUDr. Martin P i o v a r t s y, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Mgr. Monika Ivančíková